DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LXI. ZATERDAG den 31sten MEI 1873. N°. 22.

Uit het Algemeen Handelsblad.

ATCHIN.

— Het onafhankelyk ryk Atchin, ook wel Atjin, Atjih en Atjeh genoemd, waarmede wy thans in een oorlog gewikkeld zyn, beslaat het noordelyk gedeelte van het langwerpig eiland Sumatra, dat, behalve de Bataklanden, voor het overige tot de Nederlandsche bezittingen behoort, hetzy door residenten, hetzy door inlandsche vorsten, als die van Indragiri en Siak, bestuurd. Aan de zuid-westzyde grenst Atchin aan de Ned. residentie Tapanolie, ten zuid-oosten aan de Siak. Melvil schat de grootte op 924 vierk. mylen.

"Het geheele land," zegt dr G. J. Hollander, in zyne aardryksbeschryving van Ned. Oost-Indië (Amsterdam 1868 by Seyffardt), "is bezet met gebergten, gedeeltelyk van vulkanischen aard, dat zich byna overal tot aan de kusten uitstrekt. Aan de drie zyden ontlasten zich een menigte rivieren, welke echter byna allen geheel onbevaarbaar en alleen aan de monden als havens bruikbaar zyn; onder deze zyn aan de Westkust de rivieren Asáhan en Laboean Hadji, en aan de Noordkust die van Atchin en Pedir de belangrykste.

Het binnenland is nog geheel onbekend en ook van de kusten kent men weinig meer dan de havenplaatsen. De voornaamste voortbrengselen zyn: peper, die vooral aan de Westkust wordt uitgevoerd, waarom de daar liggende plaatsen ook de Peperhavens worden genoemd; penang-(aréka-of bitel-)noten, vooral in het Noorden des ryks, waarom de Noordkust ook wel de aréka- of Bitelnootkust heet; en ryst, koffie, katoen en tabak, alleen voor binnenlandsch gebruik.

De voornaamste plaatsen zyn: de hoofdplaats Atchin, op den N.-W. uithoek des lands, aan den mond der rivier van denzelfden naam; verder langs de Westkust, de peperhavens Teloek Kroet, Teloek Glompong, Analàboe, Senagoen, Koewala Batoe, Soesoe, Tlápoe Laboea, Hadji, Tampat Toewan, Asáhan, Koewála Toewa, Bakongan, Sebádi en andere; langs de Noordkust, Pedir, Boeroeng, Ajer Laboe, Peságan, Samoï en Pasir; aan de Oostkust, Prahoe Ila.

Het bestuur berust by een te Atchin gevestigden Sultan, wiens gezag echter zeer beperkt is door de volkshoofden, Panglima's of Toowankoe's, die hy over elke regeeringsdaad moet raadplegen, terwyl zy zelven zich niet om zyn bevelen bekreunen. De dorpshoofden, die Panghoeloe, Daloe of Radja heeten, raadplegen eerst met hunne onderhoorigen, en roepen dan het goedvinden der Panglima's of Toewankoe's in, zoodat dezen ten slotte het meeste gezag uitoefenen.

De bevolking van het ryk Atchin, wier sterkte slechts by gissing op 500,000 zielen geschat is, kan onderscheiden worden in Atchineezen, Pedireezen en Maleiers. De Maleiers, uit de zuidelyke kustlanden afkomstig, bewonen het Z. W. gedeelte en hebben grootendeels de Maleische zeden en gebruiken behouden. De Atchineezen en Pedireezen behooren ook tot het Maleische ras, doch zyn met de bewoners van het vasteland van Indië, de laatsten waarschynlyk het sterkst, vermengd; in het zuiden des ryks wellicht ook met de Bataks. De Pedireezen bewonen het N. gedeelte, de Atchineezen zyn over het geheele land verspreid. Zy zyn in naam Mahomedanen, doch staan als zedeloos, trotsch, verraderlyk en oneerlyk bekend. Zeevaart, landbouw en handel zyn hunne hoofdbedryven.

In het jaar 1857 is door ons gouvernement met den sultan van Atchin een verdrag van vriendschap en handel gesloten, waarby Nederland gelyk gesteld wordt met de meest begunstigde natie, en de Sultan zich verbindt den strandroof in zyn ryk tegen te gaan en mede te werken tot beteugeling van de zeeroovery."

Het niet nakomen dezer verplichtingen schynt de naaste oorzaak te zyn tot verklaring van den oorlog aan den Sultan van Atchin. Immers, in de zitting der Tweede Kamer van 27 Febr. jl. zeide de minister van koloniën, dat door zyn voorganger instructiën waren gegeven, die "hoegenaamd geen opwekking tot agressie bevatten, maar wel tot bestendiging zoo veel mogelyk van vriendschappelyke aanrakingen met Atchin, en tot het t e g e n g a a n van o n r e c h t m a t i g e h a n d e l i n g e n z o o a l s z e e r o o f, m e n s c h e n r o o f, s t r a n d r o o f, w a a r a a n de A t c h i n e e z e n z i c h o o k in o n z e b e z i t t i n g e n s c h u l d i g m a a k t e n; getuige het wegvoeren van menschen van het eiland Nias, dat onder ons direct beheer staat."

Reeds vroeger werd dikwyls door den handel geklaagd over onveiligheid, toepassen van onrechtmatige daden der Atchineezen, doch tot voor korten tyd kon onze regeering daaraan weinig doen. Het ryk Atchin, in vroegere eeuwen zeer machtig en aanzienlyk—de Sultan noemt zich nog de eerste vasal van den Grooten Heer te Konstantinopel, — is later in macht zeer verminderd; vooral toen vrouwen aan het bestuur kwamen, onder welker regeering de grooten hunne zelfstandigheid al meer en meer terugkregen. In het begin der zestiende eeuw was Atchin onze bondgenoot tegen de Portugeezen en ieder herinnert zich uit onze vaderlandsche geschiedenis, dat een Atchineezen gezantschap in 1602 ons land bezocht en in Prins Maurits kamp, vóór Grave verscheen.

Later heeft Engeland invloed op Atchin verkregen en zelfs in het begin dezer eeuw een tractaat met dat ryk gesloten, waarby het een streng monopolie bedong. Door het tractaat door ons land in 1824 met Engeland gesloten, werd daaraan een einde gemaakt, maar daar Atchin als 't ware onder Engelands protectoraat stond, werden telkens klachten geuit, als ons koloniaal bestuur zich op Sumatra uitbreidde. Telkens werd beweerd, dat de stammen, die zich onder ons protectoraat stelden, tot het ryk van Atchin behoorden, ofschoon dat ryk sedert lang over die staten niets meer te zeggen had gehad.

Gelyk men weet, zyn by de jongste tractaten, met Groot-Brittannië over de Kust van Guinea en over Sumatra gesloten, die moeilykheden voorgoed uit den weg geruimd. De Britsche regeering heeft blykbaar ingezien, dat niets zoozeer de handhaving van rust en veilligheid in Indië belemmert, als het *gemengd* bezit. Door het Sumatra-tractaat hebben wy vrye hand gekregen om, zonder vrees voor Engelands vertoogen, met klem na te leven de in 1864 aanvaarde verplichting "om te zorgen voor de veiligheid van handel en scheepvaart langs de kust van noordelyk Sumatra", zooals in het koloniaal verslag van O. I. van 1872 (bl. 6) staat.

"Ter bereiking van dat doel", zoo leest men verder in dat verslag, (bl. 6 en 7) "werd in 1871 aan Zr. Ms. stoomschip Djambi eene zending naar Atjeh opgedragen, die by wyze van verkenningstocht strekken moest in het belang van den handel, de scheepvaart en de kustverlichting, en tot uitbreiding van onze kennis der politieke en plaatselyke toestanden in dat ryk.

Bedoeld stoomschip kwam den 19den September 1871 te Atjeh aan.

Liet de wyze van ontvangst zich aanvankelyk minder gunstig aanzien, ten slotte was die bevredigend en werd het van onze zyde voorgeschreven ceremonieel voor de uitreiking van den voor den Sultan bestemden brief van den gouverneur van Sumatra's Westkust behoorlyk nageleefd. Van het daarop gebrachte bezoek aan de verschillende kustplaatsen, ten oosten en westen van Atjeh gelegen, verdiend gemeld te worden, dat door verscheidene Atjehneesche staatjes met aandrang aansluiting verzocht werd aan het Nederlandsch gezag.

In September 1871 werd tevens door Zr. Ms. stoomschip Marnix een kruistocht volbracht ter noodoostkust van Sumatra. Den 1sten dier maand te Atjeh aangekomen, vertrok die bodem tien dagen later, onder anderen ook om onderzoek te doen naar de gesteldheid van zaken te Simpang-Olim en Edi onder Atjehneesch gebied, meer byzonder dewyl, volgens ontvangen berichten, de peperhaven Edi door den radja van Simpang-Olim werd geblokkeerd. Op het verschynen van de Marnix werd de blokkade opgeheven.

De genoemde radja, die eene betrekkelyk sterke vloot van gewapende schoenertjes tot zyne beschikking heeft, werd gezegd daarmede een goed gedeelte der Oostkust in bedwang te hebben, onder allerlei voorwendsels twist te zoeken en zoodoende eene schatting te heffen op handelsprauwen. Hy werd er ernstig op gewezen dat, door zyne blokkades, de goede verstandhouding met het Nederlandsch gouvernement zou verbroken worden. De oorlogvoerenden weten thans dat de aandacht op hen gevestigd is en blyven zal.

Aan de Temaing-rivier werd alles rustig bevonden; van zeeroovers was niets vernomen. Toen de Marnix in Juli te voren deze rivier bezocht, waren er onophoudelyk twisten tusschen de Atchineezen aan den rechteroever, en vele vluchtelingen, meestal vrouwen, zochten eene schuilplaats op Nederlandsch gebied. Sedert waren deze naar hunne kampongs teruggekeerd. Het eiland Kampey, vroeger eene Atchineesche nederzetting, werd geheel door hen verlaten bevonden."

Het koloniaal verslag over 1872 gaat aldus verder:

"In October 1871 werd den stationscommandant in de wateren van Riouw en Linga opgedragen herhaaldelyk de noordoostkust van Sumatra, met inbegrip van de vaarwaters van Atjeh, te doen bekruisen en in Maart 1872 de commandant der marine gemachtigd om de Djambi andermaal naar de wateren van Atjeh te zenden, ten einde aldaar de vlag te vertoonen, in het belang der hydrographie waarnemingen te doen en nader te onderzoeken, welke punten op de noordkust van Sumatra de beste gelegenheid aanboden tot het oprichten van vuurtorens. De gouverneur van Sumatra's Westkust werd tevens aangeschreven om een daartoe geschikt ambtenaar of beambte binnen het gewest onder zyn beheer, ten dienste der bedoelde zending ter beschikking te stellen van den commandant der Djambi. Ter opvolging zyner bestemming heeft deze bodem, na eenig oponthoud, 14 Mei jl. de reede van Padang verlaten.

"By de aanrakingen met de kleinere Atjehneesche staatjes is gebleken, dat het oppergezag van Atjeh voor hen zonder beteekenis was, daar de Sultan van dit ryk de herhaalde botsingen tusschen de verschillende radja's der onderhoorigheden niet meer konde of wilde voorkomen en ze zelfs meestentyds aanstookte.

"Naar vernomen werd was de radja tongkoe Paija van Simpang-Olim, afkomstig van Groot-Atjeh, zich als zendeling des Sultans, vier of vyf jaren geleden, te Simpang-Olim, op grondgebied van Edi komen vestigen. Na die vestiging schaarden zich aanhoudend Atjehneezen onder zyn bevelen, zoodat hy thans over een aanzienlyke strydmacht kon beschikken, veel grooter dan de vorst van Edi (die bovendien geen vloot heeft) hem kan tegenstellen.

"Edi moet een ryk land zyn, van waar jaarlyks plus minus 120,000 (!) pikols peper worden uitgevoerd. Verdere artikelen van uitvoer zyn: getah, huiden, paarden, runderen, karbouwen, enz. Ryst wordt verbouwd op sawah's, maar niet voldoende voor de consumptie, omdat men zich meer op de pepercultuur toelegt.

"Omtrent de verhouding van Atjeh tot de onderhoorigheden op de noordoostkust, 23 in getal, wordt vermeld, dat op het oogenblik slechts vier dier staatjes zich aan Atjeh lieten

gelegen liggen en dat by een verdere vermindering van des sultans invloed aan de noordoostkust, de gezindheid dezer minderheid wel met die der meerderheid zou overeenstemmen.

"Door het vertrek van een oorlogschip naar de oostkust van Sumatra om aldaar, en in de wateren van Atjeh, de vlag te vertoonen, outstond eene geschikte gelegenheid om gezanten van de Atjehneesche onderhoorigheden, die naar Riouw waren gekomen, op voegzame wyze naar hun land terug te brengen, vergezeld door den controleur, die te Riouw zich met hen opgehouden had, en die alsnu aangaande de van nieuws, naar het scheen, opgekomen verwikkelingen tusschen Edi en Simpang-Olim, en naar den staat van zaken in Edi in het algemeen, plaatselyk een nauwgezet onderzoek zou kunnen instellen."

Verder leest men over Atchin nog in dat verslag:

"Naar aanleiding van het met Engeland gesloten tractaat over Sumatra en onze daardoor veranderde betrekking met Atjeh, is het in de eerste plaats noodig geoordeeld, dat bestendige betrekkingen worden onderhouden tusschen het Nederlandsch bestuur op Sumatra en de regeering van Atjeh, en dat de verschillende onderdeelen van dit ryk geregeld bezocht worden door een Nederlandsch ambtenaar. En daar nu het gewone bestuurspersoneel op Sumatra niet telkens kan worden verzwakt ter wille van zendingen naar Atjeh en onderhoorigheden, welke ook niet het gewenschte gevolg kunnen hebben, wanneer niet een speciaal ambtenaar zich geheel kan wyden aan de taak, om zich zoo volledig mogelyk bekend te maken met personen en toestanden, met de taal en de gebruiken van de landstreken, waar hy zich een zedelyken invloed moet weten te verschaffen, is 's Konings machtiging gevraagd en verkregen, om een daartoe geschikt ambtenaar in dienst te stellen, wanneer de vereischte fondsen by de begrooting voor 1873 zullen zyn toegestaan."

Deze berichten werden door den Minister van Koloniën, in de zitting der Tweede Kamer van 27 Febr. jl. — op een interpellatie van den heer Blussé — aldus aangevuld, nadat de Minister de bovengemelde feiten kort uiteen had gezet om te doen zien, dat de Atchineezen de zee onveilig maakten:

"Dit alles te zamen gaf aanleiding om, ter voorkoming van moeielykheden, te trachten met Atchin tot eene regeling te geraken.

"Ten gevolge ook van een brief van den vorigen minister van koloniën, van 24 April, werd door den gouverneur-generaal, in overeenstemming met den Raad van Nederlandsch Indie, tot het zenden van twee commissarissen naar Atchin besloten, ten einde Atchin te doen begrypen, dat het handhaven van rust en orde en het geregeld onderhouden van betrekkingen met ons ook in het belang van Atchin zelf was.

"Die commissarissen werden aangewezen, maar tevens werd by het besluit van den gouverneur-generaal bepaald, dat hunne komst eenige maanden te voren te Atchin zou worden aangekondigd.

"Daarvoor zyn in October van het vorige jaar de Maas en Waal met den controleur Kraijenhoff naar Atchin gezonden. De langere reis dan waarop men gerekend had was oorzaak, dat dat schip in de vasten te Atchin kwam, zoodat de brief wel in ontvangst genomen werd, maar van den inhoud geen kennis kon genomen worden.

"Byna tegelykertyd verzocht de Sabandar van Atchin, die uit dat ryk gevlucht was, wegens oneenigheid met den eersten ryksbestierder, om ontvangen te worden door den resident van Riouw. Hy gaf voor, van den Sultan van Atchin volmacht gekregen te hebben tot het sluiten van een tractaat. De ontmoeting had plaats te Riouw, maar zy leidde toen tot geen resultaat, want het bleek dat de Sabandar geen behoorlyke volmacht van den Sultan had. Hy beweerde echter dat het geen moeite zou kosten die te krygen, en schreef nog een zeer vriendschappelyken brief uit Singapore en beloofde terug te komen.

"Ten einde, in verband met de vraag van den geachten interpellant, te doen uitkomen, dat er overeenstemming was tusschen het opperbestuur en de Indische regeering, en dat er ook geen misverstand bestond tusschen de Indische regeering en hare agenten, omtrent het doel onzer bemoeiingen in noordelyk Sumatra, meen ik best te doen met aan de Kamer voor te lezen eene phrase uit het rapport van den resident van Riouw over dat bezoek van den Sabandar, aan den Gouv.-Generaal ingediend. "Intusschen," zegt de resident, "gaf ik, zelf het woord opvattende (de andere vragen richtte ik, voor den vorm, tot hem door tusschenkomst van den controleur Halewyn), den Sabandar te kennen, dat het Nederlandsch-Indisch gouvernement niets liever en niets anders wenschte, dan met den sultan van Atchin mede te werken, om zyn gezag te handhaven en de welvaart en bloei van zyn ryk te bevorderen."

"Zoo als ik zeide, uit Singapore schreef de Sabandar nog een vriendschappelyken brief aan den resident van Riouw. Later, in December, kwam de Sabandar weder te Riouw terug, vergezeld van vier ryksgrooten van Atchin. De resident had, zonder te spreken van de commissarissen, by het vertrek van dien inlandschen groote — want de betrekking van Sabandar is in Atchin eene zeer hooge — te kennen gegeven, dat hy een bezoek aan Atchin dacht te brengen, en toen nu de Sabandar te Riouw terugkwam, deelde hy mede dat hy bericht had gegeven van dit plan van den resident. Die tyding, zeide hy, had in Atchin sensatie gemaakt. Er waren daar toch twee partyen: de eene was die van den eersten ryksbestierder, de Muzelmansche of Arabische, de andere die van den Sultan zelf, de eigenlyke Atchineesche party. De eerste party was ons vyandig, de tweede was ons genegen, en de Sabandar en de hem vergezellende ryksgrooten wezen er op, dat het van belang was, dat de Atchineesche party, waartoe zy behoorden, zich nog wat versterkte; de hoofden op de Oostkust waren aan hunne zyde en aan die van den Sultan; men verwachtte nu nog de komst te Atchin van onzen buurman op de Westkust, den radja van Troemon, zoodat men dan de meerderheid zou hebben, en dan zou het de tyd zyn voor den resident om te komen.

"Dit werd niet alleen gezegd in gesprekken, waarvan de processen-verbaal by de regeering berusten, maar in gelyken zin hadden zich ook eenige ryksgrooten van Staatjes tot Atchin behoorende, aan den resident gewend in brieven, die aan de naar Riouw gezondene grooten waren medegegeven. De Sabandar bracht voor den resident ook een brief van den sultan zelf. En als men nu den aanhef van dien brief leest, die in zeer gezwollen Oosterschen styl gesteld is, dan kan men oordeelen hoezeer er reden was om te meenen, dat wy met Atchin op vriendschappelyken voet stonden. "Een zeer oprechte brief," zoo schryft de sultan, die niet eindigt zoolang "er is omwenteling in het firmament van zon en maan, die zich wentelen om de aarde en dag en nacht veroorzaken, van my" enz. "De schaduw Gods zy met ons, die gezeteld is op den troon van het ryk van Atchin, verblyf des vredes. Moge God, de Heer aller werelden, dien doen komen voor de verhevene tegenwoordigheid van den grooten Heer van Riouw, die zeer ervaren is in de wetenschap van weldaden te bewyzen aan zyne makkers, die naby en die verwyderd zyn, en wiens gezegende naam verspreid is van de landen benedenwinds tot aan de landen bovenwinds."

"Deze brief hield verder in het verzoek om uitstel van het bezoek van den resident te Atchin.

"Dit zyn de schriftelyke berichten, waarvan de Regeering in het bezit kwam op 16 Februari, verzonden uit Java, in de eerste dagen van Januari. By het lezen daarvan deelde ik in het gevoelen van den Gouverneur-Generaal, dat het scheen alsof alles goed ging en als of wy, den Sultan van Atchin steunende tegen de Arabieren, die in zyn ryk den boventoon wilden voeren, den invloed zouden verkrygen, waarom het ons te doen was.

"Het Indisch bestuur besloot dan ook in die omstandigheden, dat onze commissarissen hunne reis naar Atchin zouden uitstellen.

"Maar in den avond van dienzelfden dag, 16 Februari, werd de regeering onaangenaam verrast door een telegram van den gouverneur-generaal, waaruit bleek, dat wy door de Atchineezen, waarschynlyk door hen, die zich als onze vrienden voordeden, grovelyk waren misleid, en dat by de Atchineesche politiek dubbelzinnigheid nog steeds op den voorgrond stond. De Indische regeering moest dus met meer kracht optreden, ten einde onzen rechtmatigen invloed op Sumatra te bewaren.

"Na telegrafische gedachtenwisseling van hier met het Indisch bestuur, werd den 22sten Februari een tweede telegram uit Indië ontvangen, waarby de Gouverneur-Generaal kennis gaf dat in den raad van Nederlandsch-Indië, voorgezeten door den Gouverneur-Generaal, en aangevuld door den kommandant van het leger en den bevelhebber der marine, eenstemmig was besloten tot het zenden van den vice-president van den raad van Nederlandsch-Indië als commissaris naar Atchin met de noodige troepenmacht om ontzag in te boezemen en onze eischen klem by te zetten.

"Uit deze mededeelingen blykt genoegzaam, dat in het noorden van Sumatra gebeurtenissen zich ontwikkelen en voorbereiden, waarvan het gewicht door hen, die volk en land kennen, niet zal worden gering geschat, het minst door hem op wien de volle verantwoordelykheid rust, ofschoon, door den grooten afstand en de natuurlyke verhouding tusschen opperbestuur en Indische regeering, den invloed, dien hy kan uitoefenen, in zekere mate beperkt is.

"Ik geloof evenwel dat de Kamer myn vertrouwen zal deelen in het beleid, het overleg, de kloekheid van den Indischen landvoogd; terwyl by my nog de hoop levendig is, dat het aan het beleid van den vice-president van den Raad van Indië zal mogen gelukken om, by het ontzag dat het machtsvertoon in Atchin zal verwekken, tot eene schikking te komen, waarby, zonder onze bestuurstaak op Sumatra uit te breiden — wat evenmin nu als vroeger ons verlangen is — die waarborgen voor de uitoefening, door ons, van gematigden Europeeschen invloed te verkrygen zyn, zonder welke — gelyk thans weder, evenals in 1824, gebleken is — geen veiligheid voor handel en scheepvaart in het noorden van Sumatra kan bestaan, en die voor onze stelling in den Indischen archipel, en op Sumatra in het byzonder onmisbaar is.

Vergelykt men met hetgeen de Minister in het bovenstaande heeft medegedeeld, het bericht dat wy uit de ontvangen mailcouranten hebben opgenomen, dan wordt de reden der oorlogsverklaring, waarvan voor eenige dagen het bericht is gekomen, eenigermate opgehelderd.

De sultan van Atchin heeft, volgens dat bericht, van 5 Febr. uit Padang, geweigerd de Nederlandsche gemachtigden te ontvangen. Vreemd echter is het dat de officieele *Java Ct.* niets daaromtrent mededeelt. Te Batavia schynt dat bericht dan ook weinig indruk gemaakt te hebben, althans in de jongste mailcouranten, die tot 1 Maart loopen, vindt men, behalve het genoemde bericht uit Padang, niets omtrent Atchin.

Hoe dit zy de gouverneur-generaal heeft de weigering van den sultan opgevat als een bewys van ongeneigdheid om waarborgen te verleenen voor het handhaven van veiligheid en rust en voor de bescherming van handel en scheepvaart op het noordelyk gedeelte van Sumatra. Dat de sultan de bemoeiingen van ons Indisch bestuur als inmenging in binnenlandsche aangelegenheden van zyn ryk beschouwt, is waarschynlyk een uitvlucht. Zeeroof, menschenroof en strandroof mogen in het ryk Atchin als "Binnenlandsche" aangelegenheden worden aangemerkt, wellicht als nationale instellingen, als een soort van *adat*, — het spreekt van zelf dat de naburige Staten, zooals het Engelsche gouvernement op Malaca en Singapore, en het Nederlandsche bestuur op Sumatra daarover anders oordeelen, zoodra hunne belangen door die "binnenlandsche" aangelegenheden worden benadeeld, en hunne onderdanen door die nationale instellingen in vryheid en goederen worden aangetast. Het is dus zeer begrypelyk, dat de gouverneur-generaal, zich door de onwilligheid van den Sultan in de treurige, maar dringende noodzakelykheid heeft gezien, door kracht van wapenen te verkrygen, wat langs den diplomatieken weg niet meer mogelyk was.

Wy vertrouwen, dat de expeditie met kracht en beleid zal worden ten uitvoer gebracht, en dat zy er toe leiden zal, niet om ons grondgebied in Indië noodeloos uit te breiden, maar om een einde te maken aan de onmenschelykheden en rooveryen der Atchineezen, althans tegenover vreemde onderdanen. Elk gouvernement is in de eerste plaats verplicht zynen onderhoorigen veiligheid voor vryheid en goederen te verschaffen, en daar de tocht tegen Atchin geen ander dan dat doel heeft, is de expeditie een hoogst rechtvaardige en is het te wenschen, dat zy haar doel volkome bereike.

Men wachtte zich overigens wel, zich van deze expeditie overdreven voorstellingen te maken. Hetgeen wy uit het werk van dr. J. J. de Hollander (verkeerdelyk G. J. Hollander genoemd) aanhaalden, bewyst dat Atchin wel een land is moeielyk om te *veroveren*, omdat het zeer bergachtig is, en niet veel meer dan de kustplaatsen bekend zyn; maar *inlyving* zal wel in het plan der Indische en Nederlandsche regeering niet liggen. De omstandigheden echter, dat de hoofdstad dicht aan zee ligt, zy 't dan aan een rivier, welke niet voor groote schepen bevaarbaar is; dat de sultan weinig macht schynt te bezitten over zyne Panglima's en Toewankoe's; dat Atchin behalve aan de zuidzyde, overal door de zee wordt bespoeld en dus door schepen bereikbaar is; dat Atchin niet is een kolosaal ryk, maar niet veel grooter dan ons land met een niet zeer dichte bevolking — naar men onderstellen mag — en dus met zeer beperkte hulpmiddelen, — al die omstandigheden zyn wel geschikt om de wat overdreven voorstellingen, die sommige zich van de expeditie gemaakt hebben, weg te nemen. Blyft men uitslag van zulk een stryd altyd van velerlei onvoorziene omstandigheden afhankelyk, voor het oogenblik behoeft daaromtrent geen beduchtheid te bestaan.

— Te Londen werd dezer dagen ver[illegible] dat Sir Samuel Baker en Lady Baker [illegible] moord waren. De *Daily News* ontving ec[illegible] een telegram uit Alexandrie, volgens het[illegible] dit gerucht niet alleen geheel uit de lucht gegrepen schynt, maar zelfs zon men uit [illegible] schryven van den heer Higginbottom, in[illegible] nieur by de expeditie, mogen afleiden dat Samuel's toestand niet zoo wanhoopig is [illegible] men vermoedde. Den 23sten Januari 1[illegible] was de reiziger aan het hoofd van 200 w[illegible] wapende manschappen van Gondokoro in richting van 't meer Nyanza vertrokken. Gondokoro zelf had hy 800 man achtergela[illegible] Aan strydkrachten ontbrak 't hem dus [illegible]

— Aan de *Kölnische Zeitung* schryft [illegible] uit Zanzibar van 18 Maart o. a. het volgen[illegible]

"Zoo de zending van Sir Bartle Frere [illegible] lukt is — 't kan niet aan den gezant gew[illegible] worden. Geschikter persoon dan Sir Ba[illegible] ware niet te vinden geweest. En heeft [illegible] Sultan, gerugsteund door den Imam van M[illegible] cat, en, naar men gelooft, ook door Frank[illegible] goedgevonden de onderhandelingen af te [illegible] ken—, toch heeft de taal van den Britsc[illegible] envoyé hem doen zien, hoe ernstig Engel[illegible] 't meent met 't tegengaan van den Oost[illegible] kaanschen slavenhandel.

"De berichten omtrent de expeditie [illegible] 't verleenen van bystand aan dr. Livingst[illegible] luiden niet zeer gunstig. De aanvoerde[illegible] van, luitenant Cameron, was nog steeds te [illegible] gomoya, aan de kust. En door het inva[illegible] van 't regenseizoen—gedurende betwelk [illegible] uitgestrekte vlakten in 't binnenland verk[illegible] worden in verpeste moerassen — was than[illegible] tydstip ongunstig tot vertrekken."

— In een artikel van de *Neue freie P[illegible]* wordt op geschiedkundige gronden betoo[illegible] dat Rusland in Centraal-Azie niet op bl[illegible] verovering bedacht is, maar uitvoering tr[illegible] te geven aan het plan van Peter den Gro[illegible] om den handel met Indie en China aan [illegible] te trekken.

— De Shach van Perzië heeft 19 April [illegible] hoofdstad verlaten om zich naar Europa te [illegible] geven. Het vertrek had plaats te midden [illegible] veel praal en volksdemonstratien. Het ge[illegible] zoen bestaat tydens de afwezigheid van [illegible] Schach uit 12,000 man.

— Blykens officieele opgaven heeft de [illegible] koop der geestelyke goederen, van 26 Octo[illegible] 1867 tot ult°. Februari 1873, eene som va[illegible] 399,493,826.41 opgebracht.

BEKENDMAKING

GOUVERNEMENTS SECRETARI[illegible]

Curaçao den 23 Mei 1873.

NAMENS het Bestuur dezer kolonie w[illegible] hierby bekend gemaakt dat ten kant[illegible] van den Kolonialen Ontvanger verkrygb[illegible] zyn Postzegels voor de kolonie *Curaçao*, [illegible]

Groene	à 2½	cent per stuk.	
Lichtbruine	3	„	„
Roode	5	„	„
Blauwe	10	„	„
Bruine	25	„	„
Violette	50	„	„

De Gouvernements Secretaris
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARI[illegible]

Curaçao den 23 Mei 1873.

NAMENS het Bestuur dezer kolonie wo[illegible] hierby bekend gemaakt, dat de H[illegible] *D. Leon* erkend en toegelaten is als Vi[illegible] Consul der Vereenigde Staten van Amer[illegible] te *Curaçao*.

De Gouvernements Secretaris
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIË

Curaçao den 30 Mei 1873.

BY Gouvernements besluit in dagteekeni[illegible] van heden No. 281 is de Heer *Carel* [illegible] *ton Zeppenfeldt* benoemd tot Landsschool[illegible] derwyzer alhier.

De Gouvernements Secretaris
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARI[illegible]

Curaçao den 30 Mei 1873.

NAMENS den Heer Gouverneur wo[illegible] by deze bekend gemaakt, dat de [illegible] ting van het brood voor de volgende we[illegible] eindigende den 7 Juny a. s., als volgt is [illegible] paald: het brood van vyftien Cents moet [illegible] oncen wegen en van mindere pryzen naar ev[illegible] redigheid; zullende het zoogenaamde fransc[illegible] brood van den voormelden prys een once m[illegible] der mogen wegen; op pœne als by de Pub[illegible] catie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris
W. B. MELLINK.

WAARSCHUWING.

MEDEDEELING ontvangen hebbende dat sommige personen zich des avonds in den omtrek van het kruidmagazyn in het Schottegat ophouden en op den aanroep van den schildwacht in het bosch zich verbergen, wordt by deze bekend gemaakt dat in den vervolge by dergelyke ongeregeldheden door de aldaar gestelde magt van de wapens zal worden gebruik gemaakt.

Curaçao den 23 Mei 1873.

De Prokureur Generaal,
J. RAMAER.

Administratie van Financien.

Openbare Verkooping

OP Woensdag, den 11 Juny e. k., des middags om twaalf ure, ten Raadhuize op Curaçao, van een stuk lands grond met het daarop staand gebouw (wachthuis), gelegen aan de Overzyde der haven, in de nabyheid van het effect Villa Belvedère.

Belanghebbenden kunnen wegens de grootte als anderzins van het stuk gronds ter bovengemelde Administratie inzage verkrygen van eene schetsteekening en tevens aldaar de voorwaarden van verkoop vernemen.

Curaçao den 30 Mei 1873.

De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

OPROEPING.

Curaçao den 23 Mei 1873.

DE Commissie van indeeling der dienstpligtigen by de Stedelyke en Landelyke Schutteryen op Curaçao, benoemd by Besluit van den HoogEd. Gestrengen Heer Gouverneur dd. 23 December 1872 No. 735, hare werkzaamheden zullende aanvangen, roept by deze op al degenen, die op dit oogenblik niet zyn opgenomen in de Schuttery en vallen onder de bepaling van art. 7 van het Reglement voor de Schuttery, in werking gebragt by Publicatie dd. 28 Maart 1855 (Publicatie-blad van 1855 No. 4) om op *Woensdag den 11 Juny e. k.*, te verschynen op het Raadhuis, ten einde naar gelang hunner woonplaats by de *Stedelyke* of *Landelyke Schuttery* te worden ingedeeld; zullende de Commissie daartoe op dien dag zitting nemen van *des middags te twaalf ure tot des namiddags te één ure.*

Namens de Commissie,
Het voorzittend lid,
B. JESURUN Jr.

Ter ordonnantie,
De Kapitein waarn. Adjudant by de Stedelyke Schuttery, Secretaris dier Commissie enz.,
J. F. K. VAN EPS.

IN verband met de alhier ingevoerde postzegels, wordt hierby het navolgende in herinnering gebragt:

1. dat brieven bestemd voor Spanje en Gibraltar, Bolivia, Chili, Ecuador, en Peru (over Panama) onderworpen zyn aan eene *gedwongene* frankering; reikende deze frankering voor Spanje en Gibraltar tot de Fransch-Spaansche grenzen, en voor de andere hier bedoelde plaatsen, of, tot waar de exploitatie der Fransche pakketbooten eindigt of begint, of wel tot de haven van ontscheping in het land van bestemming.
2. dat ongefrankeerde drukwerken met het volle briefport belast worden, en monsters van koopwaren, met uitzondering van die bestemd voor Groot-Brittannie en Nederland, aan het gewone briefport onderworpen zyn.
3. dat het port van een enkele *gefrankeerde* brief opklimt naar rede van een gewigt van 7½ wigje of daar beneden, voor alle plaatsen behalve Groot-Brittannie en Nederland, voor welke landen het enkele port 15 wigjes of daarbeneden bedraagt.
4. dat indien de postzegels gesteld op brieven te begrypen in de dépêches bestemd voor *Frankryk*, eene mindere waarde vertegenwoordigen dan het port bedraagt, zy van onwaarde zyn en die brieven als *ongefrankeerd* beschouwd worden.

Curaçao den 30 Mei 1873.

De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

DE Pakket (Engelsche mail) vertrekt op *Zaturdag, den 7 Juny e. k.;* de brievenzakken zullen op dien dag *des middags twaalf ure precies* gesloten en *na dien tyd geene brieven meer ontvangen worden.*

Curaçao den 30 Mei 1873.

De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

Lyst van de ter Postery alhier liggende brieven, drukwerken, monsters en stalen, aangebragt gedurende de laatste acht dagen.

Brieven:

Alvaro Alvares, Albert A. Addo, Nemesio Baralt, Nicolas Bor, Juan M. Baptista, Juan Boudewyn, Isabel Castillo, Isac Dania, Franco. R. de Guereta 2, S. da Costa Gomez Jr., David Mos. de Castro, Peter Eskildsen, Philip Evertse, W. H. Faxon, J. Gomard & Co., Maria N. Gil, James Harris, J. Henriquez Consul de España, Juan Santo Larrazabal, Simon May, C. P. Neuman & Co., Pedro Oronoz, David Osorio, H. L. Penha, José Penso, M. Santamaria 2, Jorge Sutherland, H. Sideregts. James F. Williams, J. Woltmann, Antonio Zuleta.

Drukwerken enz.:
Santa Maria 2, A. W. Zeppenfeldt.

Curaçao den 30 Mei 1873.

De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

C. J. NEUMAÑ en ECHTGENOOT

maken by deze hunne familie en vrienden bekend, dat zy verhuisd zyn naar het Huis No. 7, Scharlo.

Curaçao den 30 Mei 1873.

Dienstbeurt als Bestuurder by de Spaar- en Beleenbank.

Zaturdag den 31 Mei 1873.
De Heer Mr. Sol. C. Henriquez.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*Mei.*

23 ned. bark Calypso, 9 t., Torbed, Bonaire.
hayt. schr. Jeune Marie, 50 t., Duval Jne., Jacmel.
26 ven. bark Concepcion, 9 t., Vos, Pto. Cabello.
eng. schr. brik Curaçao, 232 t., Faulkner, New York.
„ schip Annie Lorway, 752 t., Lorway, St. Thomas.
ned. bark Elvira, 6 t, Thodé, Bonaire.
„ schr Elvira, 45 t., Iribadi, Pto. Cabello.
„ „ Paq. de La Vela, 32 t., Brito, Vela de Coro.
„ bark Meteor, 13 t., Boom, Bonaire.
„ „ Arion, 17 t., Raven, Aruba.
„ schr. Bella Petra, 7 t., Gomez, Aruba.
„ „ Orion, 10 t., Vos, Pto. Cabello.
27 „ bark Calypso, 9 t., Torbed, Bonaire.
„ „ Henriette, 7 t., Beukenboom, Bonaire.
„ schr. Nueva Clara, 50 t., Kock, Maracaibo.
ven. bark Helena, 14 t., Rodriguez, Pto. Cabello.
ned. boot Dos Hermanos, Iradi, Bonaire.
„ bark Pajaro, 4 t., Calvo, Bonaire.
„ schr. Carmelita, 7 t., Croes, Aruba.
„ „ Magdalena, 55 t., de Jongh, Mayaguez.
27 fr. schip Deux Amis, 219 t., Averos, Marseille.
29 ned. schr. Providencia, 25 t., Ludwig, Vela de Coro.
„ „ Amistad, 17 t., Sasso, Pto. Cabello.
30 „ bark Grazielle, 8 t., Martis, Aruba.
duits. stoomb. Teutonia, 1172 t., Milo, Hamburg via Pto. Cabello.

UITGEKLAARD.—*Mei.*

23 ned. bark Calypso, Torbed.
24 ven. „ Esplendor, Thodé.
ned. schr. Providencia, Ludwig.
„ bark Maria Elisabeth, Thielman.
ven. „ 22 de Marzo, Ocando.
26 eng. driem. schip Annie Lorway, Lorway.
ned. schr. Mara, Vinck.
„ bark Elvira, Thodé.
„ „ Cesar, Muskus.
27 „ schr. Elvira, Iribadi.
„ „ Bella Petra, Gomez.
„ bark Meteor, Boom.
„ „ Calypso, Torbed.
28 „ schr. Mirtabelia, Martis.
„ „ Orion, Vos.
„ schr. brik Kaapstad Packet, Collenteur.
„ „ Leonor, Kalkrenter.
„ bark Arion, Raven.
„ „ Pagaro, Calvo.
29 „ schr. Ceres, Ball.
„ „ Susanet, Alvares.
fr. brik Marguerite, Phelipot.
ned. schr. Carmelita, Croes.
„ „ Maria Eliza, Montanus.
„ „ Paq. de la Vela, Brito.
30 „ bark Grazielle, Martis.
ven. „ Beruarda, Marconnier.
„ „ Concepcion, Vos.
ned. schr. Dutch Princess, Gerst.

AANGEKOMEN: Zondag, den 25, van New York, de Engelsche Schoenerbrik *Curaçao*, kapitein *Faulkner*. By deze gelegenheid zyn New Yorksche Couranten ontvangen tot den 7 dezer;

Woensdag, van Marseille, het Fransche barkschip *Deux Amis*, Kapitein *Averos;*

gisteren, van Hamburg, laatst van Puerto Cabello, het Stoomschip van de H. A. S. Maatschappy *Teutonia*, Kapitein *Siewert*.

VERTROKKEN: Donderdag, den 29, naar Amsterdam, de Nederlandsche Schoenerbrik *Kaapstad Packet*, Kapitein *Collenteur*.

Lading van Europa met de *Teutonia:*

394 kisten en balen koopmanschappen voor Curaçao en 645 do. voor Maracaibo.

Uit de New York Herald van 7 Mei.

Een telegrafisch bericht aan de *New York Herald*, gedagteekend St. Petersburg 6 Mei, bevat het volgende: Zyne Hoogheid de Khan van Khiwa heeft eenige gezanten gezonden naar het Russiche Militaire hoofdkwartier op Fort No. 1, aan de rivier Jaxartes, op het grondgebied van Mooz-tah, bekleed met volle macht om in zynen naam alle vredesvoorwaarden aan te nemen, welke generaal Kaufmann, de Opperbevelhebber van het Russische leger mocht goedvinden voor te schryven.

Generaal Kaufmann heeft de gezanten niet gezien, daar zy een anderen weg genomen hadden naar Fort No. 1 als het Russische legerkorps. Gevolgelyk wist men niets van het Russische plan van krygsverrichtingen; eerst den 1 Mei zouden de gezanten van den Khan by Generaal Kaufmann hebben kunnen zyn.

Naar men vermoedt, handelt de Khan van Khiwa volgens de raadgeving van de Engelschen. Hy heeft een en twintig Russen, die in slaverny in zyn gebied waren, in vryheid gesteld en naar Fort No. 1 doen vervoeren; ongelukkiglyk zyn eenigen na hunne aankomst aldaar overleden aan de gevolgen van mishandelingen, die zy gedurende den tyd van hun gevangenschap ondergaan hebben.

Volgens berichten uit Athene van 6 Mei, is door het gouvernement van Griekenland besloten om al zyne gezantschappen in het buitenland op te heffen met uitzondering van dat te Konstantinopel.

Uit berichten van Madrid van 6 Mei blykt dat Generaal Elio, wederom in Navarre is gekomen en het opperbevel heeft aanvaard over de Carlistische krygsmacht in die provintie.

Ten gevolge der vermindering van de Carlisten in het noorden is door Generaal Nouvelas besloten om in Madrid te blyven en het Ministerie van Oorlog aan te nemen.

De inwoners van de Canarische eilanden hebben een adres aan het Spaansche Gouvernement gezonden, waarin zy de verzekering geven van hunne gehechtheid aan Spanje en ontkennen het bestaan van eenige gezindheid om de eilanden van het Moederland af te scheiden.

Naar luid van berichten uit Parys van 6 Mei dacht men algemeen dat eerlang de Conservatieve republiek als de vaste regeringsvorm van Frankryk zal aangenomen worden.

De Zwitsersche Bondsraad heeft een bevelschrift uitgevaardigd, waarby het verblyf van de Hertogin van Madrid in Zwitserland verboden wordt, tevens met bevelen aan de politie authoriteiten om al de Carlistische agenten uit Zwitserland te zenden.

Generaal J. A. Paez, oud-President der Republiek Venezuela, is den 6 dezer te New York in den ouderdom van twee en tachtig jaren overleden.

Generaal Paez is een der Generaals, die den oorlog der onafhankelykheid met Bolivar hebben gemaakt; hy heeft grooten roem en vermaardheid daarin verworven.

Van de Souvereinen van Europa heeft Generaal Paez vele bewyzen van onderscheiding ontvangen. Koning Willem IV van Engeland schonk hem in 1837 een prachtigen eeredegen, met de volgende inscriptie op de kling: "The gift of King William the Fourth to General Paez, as a mark of esteem for his character and for the disinterested patriotism which has distinguished his gallant and victorious career." In 1843 ontving hy van Koning Louis Philippe het ordelint en de insigniën van het Legioen van eer. In 1845 vereerde Koning Oscar van Zweden hem met het Grootkruis der orde van het Zwaard, vergezeld van een eigenhandigen brief, bevattende betuigingen zyner persoonlyke hoogachting.

— De telegraaf heeft dezer dagen een bericht uit Konstantinopel gebracht, volgens hetwelk in Turkye de betrekking van grootvizier afgeschaft en een op Europeeschen voet gescheid ministerie ingevoerd zou worden. Het blykt thans, dat dit bericht niet Turkye maar Perziö betrof. Engelsche bladen deelen het volgende bericht uit Teheran mede: "Het alhier verschynende regeeringsblad maakt het volgende schryven van den Schach aan den grootvizier bekend, waarin de naar het voorbeeld der Europeesche Staten ingerichte organisatie van het Perzische ministerie wordt goedgekeurd: ""Uw rapport over de inrichting van het ministerie heeft myne volle goedkeuring weggedragen. Gy zult geen tyd verliezen om het plan op de voorgestelde wyze uit te voeren; want elk verwyl in eene zoo gewichtige zaak zou strydig wezen met het belang en de welvaart des ryks."" Volgens de nieuwe inrichting, is de grootvizier eerste minister en president van een uit negen leden bestaand kabinet. De benoeming van den grootvizier geschiedt, gelyk tot nog toe, door den Schach, terwyl de ministers door den grootvizier, behoudens de bekrachtiging van den Schach, benoemd worden. De grootvizier is de eenige, welke de rechtstreeksche bevelen van den monarch ontvangt. Ieder minister is verantwoordelyk voor het beheer van zyn departement en mag zich niet in de aangelegenheden der departementen van zyne ambtgenooten mengen. Gewichtige zaken worden in een tweemaal 's weeks te houden kabinetsraad behandeld en moeten vooraf op de orde van den dag geplaatst worden. De verdere bepalingen betreffen de aanstelling en bezoldiging der ondergeschikte ambtenaren by de verschillende takken van het staatsbestuur."

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER &
C. J. & A. W. NEUMAN Fz.